

ACC. N.R. M. 8845:1-6.

Landskap: Pelekinga Upptecknat av: A. B. Rosth
 Härad: Björåkers Adress: Lund
 Socken: Björåkers Hoby Berättat av: Srau Carlsson
 Uppteckningsår: 1942. Född år 1863 i Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Förvillad av skogssnuvan.	s. 1.
Ljus syntes vid sten,	s. 1.
Piga, som harvade med näcken.	s. 1.
I sällskap med Näcken.	s. 2.
Möte med en gast.	s. 3.
Estorpa föllsing,- gaster som sågo ut som föl,- silverknalle hade där blivit rånad och dödad.	s. 4.
Kullagubben skulle "raka" den som ej varit på Katte- gatt eller Nordsjön förut.	s. 5.
Bidrumpling- en elak skeppare.	s. 5-6.

Skriv endast på denna sida!

Min kusken blev förvillad av
skogsmanen.

Någon som var på grävlingjakt
gingr vilre i marken och de kunde
de ej skjuta för skottet brann ej
av. Och psykern som var med dem
och ej var konfirmerad fick lov
att skjuta och han kunde och
di blev det ett tusende ören
dräddgramma.

Här var sig Sigrid ett ljus vid
den där beskäftiga stenen.

Den prisa kallade man stäcken
en hel dag som härt. Han sade att
det ej skulle bli någon vidare

ACC. N.R. M. 8845: 9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skörd mer. Hon löste sig för-
kläde och det tog han och lagga-
de ned i ån med det.

Min gamla forstman var i säll-
skap med Wäcker en gång - en
svartblaserad häst. Hon började läsa
och då satte hästen sig grädes-
gårdar i ån. Hästen gick näm-
ligen och gjorde henne. Sen börja-
de det grola vid Laskabron.

En tid efter blev Elva Matts-
son i ån - det var henne som under
vinteren på. Hon spang i ån - de
mitta henne när de kommo
genom ett slättstäl.

ACC. N:R. M. 8845:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var 2 om dunkuade i Halesjön
en midnattsmass dag. de skulle
vånga hästarna i tjörn så de simma-
de. Först fastnade mannen och sen
hingsstenen och de två som skulle lyft
på ryggen dem fastnade också
och så. Det var Als Olsson och hans
son (?) i Klingsmåla.

En natt mötte jag gästerna vid
Dönkult. Det var en stor familj.
Någon som kom härifrån - och det
var visst den gamla familjen
Nygren - och en som berättade
och alla de andra var varskilda
och den berättade tog i ohet på min
stan så jag riktigt lyftes förbi och

så smattade och knastrade det.
Det var stora svarta hästar som drog
vagnen.

Restorpa föllsing - det var gästarna som
sågs ut som jöl och skrek som häs-
tar. De hade rävat och dödat
en silverkrulle vid Restorpa Håk
och där grötade det ren. - Jy
ing en stor svart hund som kom
och ren brände den tjuta - "O, mig;
O, mig." Det surrade i gavelkottlet
men när jag skulle se efter fanns
ingenting där - bara en liten hund
som gnung hing mellan på mig.

Kullagubben skulle raka den nysa
som ej varit på kattegård eller
Nordstjärn fönt. "Nu kommer
kullagubben och rakar dig; så de
de när de gick förbi kullen och
vi hade de en stor vitka till
raktaste och vi slog de råsvatten
i ansiktet på honom - den nysa som
ej gick där förbi fönt.

Bidrumpning - en skrymsa från
kalmar sig mycket. Han skulle
mönstra matrosser i Helvingår. De
ville ha pengor för att köpa en
karij. "Det har jag ombord" sade
han. De hade bara nämligen 2
gubblade pengor och där

ACC. N:R. M. 8845:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skulle de prungra och hilla sig
varma - det var tilljån för dem
menske hsa. De lertade i
England. De tyckte det var hns-
ligt att skutan lächte i fint
träda men var tät i storm och
när de kom till Skagen undersökte
en matros skypet och fann
att kapten lät besarna stå öppna
för att plåga matroserna. Men
de lät matroserna skypet gån-
ka vid Skagen och gingo i båtarna